

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: H2024/7601

Uitspraak 25 september 2024

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG TE
's-HERTOGENBOSCH

Voorzittersbeslissing op de op 30 augustus 2024 ontvangen klacht van:

[A],
wonende in [B],
klager,
tegen
[C],
oogarts,
werkzaam in [D],
verweerder.

1. De zaak in het kort

Klager heeft bij het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Amsterdam, hierna het RTG Amsterdam, geklaagd over een behandeling die onder supervisie van een oogarts is verricht door een in het buitenland opgeleide oogarts. Verweerder is lid-beroepsgenoot van het RTG Amsterdam. Verweerder heeft deel uitgemaakt van het college dat over de klacht van klager tegen de superviserende oogarts heeft geoordeeld. In deze zaak verwijt klager verweerder - kort gezegd - dat hij als lid-beroepsgenoot van het college dat over de klacht tegen de superviserende oogarts heeft geoordeeld tekort is geschoten bij deze beoordeling.

2. De procedure

Het dossier bevat de volgende stukken:

- het klaagschrift met de bijlagen, ontvangen op 30 augustus 2024;
- de brief van 16 september 2024 van de secretaris aan klager.

3. Overwegingen

De klacht houdt dat verweerder:

- als lid beroepsgenoot van het RTG mede verantwoordelijk is voor de beslissing op de klacht van klager, terwijl die beslissing niet de feiten, omstandigheden en bevindingen vermeldt waarop deze berust;
- zich niet toetsbaar opstelt.

4. De beoordeling

De criteria voor de beoordeling

- In artikel 47 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) zijn twee normen geformuleerd waaraan het handelen of nalaten van een zorgverlener kan worden getoetst. De eerste tuchtnorm heeft betrekking op tekortschieten ten opzichte van een patiënt of de naaste betrekking van een patiënt. De tweede tuchtnorm betreft gedragingen die niet onder de eerste norm vallen, maar in strijd zijn met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt. Als algemene voorwaarde van het toepassen van de tweede tuchtnorm geldt het al langer door het

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG) gehanteerde weerslagcriterium. Dit houdt in dat het handelen voldoende weerslag moet hebben op de individuele gezondheidszorg.

b. Ten slotte geldt het uitgangspunt dat zorgverleners alleen tuchtrechtelijk verantwoordelijk zijn voor hun eigen handelen.

De beoordeling

c. Vast staat dat tussen klager en verweerder geen behandelrelatie heeft bestaan. Verweerder heeft ook anderszins geen handelingen op het gebied van de individuele gezondheidszorg verricht. Evenmin heeft hij de gezondheidstoestand van klager beoordeeld, wat op grond van artikel 7:446 lid 2 BW onder geneeskundig handelen valt en daarmee onder de eerste tuchtnorm zou kunnen worden geschaard. Dit betekent dat het handelen van verweerder niet kan worden getoetst aan de eerste tuchtnorm.

d. De vraag die vervolgens moet worden beantwoord, is of het handelen van verweerder valt onder de tweede tuchtnorm. De onderhavige klacht richt zich tegen verweerder in zijn hoedanigheid lid-beroepsgenoot van het RTG, betrokken bij de beoordeling van de klacht van klager tegen de superviserende oogarts.

e. In de jurisprudentie van de tuchtcolleges is als uitgangspunt bepaald dat het door BIG-geregistreerde zorgverleners beoordelen van (klachten over) het handelen van andere zorgverleners in de hoedanigheid van - onder meer - klachtenbehandelaar, arbiter, lid van een klachtencommissie of Regionale Toetsingscommissie Euthanasie niet kan worden gezien als handelen in de hoedanigheid van arts, onvoldoende weerslag heeft op de individuele gezondheidszorg en daardoor niet valt onder de werking van het tuchtrecht (zie onder meer ECLI:NL:TGZRZWO:2013:71, ECLI:NL:TGZCTG:2016:277 en ECLI:NL:TGZCTG:2021:161).

f. De voorzitter is van oordeel dat de verweten gedraging zijn optreden als lid-beroepsgenoot betreft. Dat betreft het beoordelen van het handelen van een zorgverlener. Handelen in die hoedanigheid is geen handelen dat valt onder de tweede tuchtnorm zoals hiervoor aangegeven. Het medisch tuchtrecht, zoals neergelegd in de Wet BIG, kan niet worden gebruikt als (verkapt) beroep tegen de beslissing van het RTG en is voor dergelijke klachten niet bedoeld. Het feit dat verweerder als lid beroepsgenoot BIG-geregistreerd is, leidt niet tot een ander oordeel.

g. Dit betekent dat het handelen van verweerder omschreven in klachtonderdeel a. niet kan worden getoetst aan artikel 47 van de Wet BIG. Uit de overwegingen hiervoor volgt dat klager kennelijk niet-ontvankelijk moet worden verklaard in klachtonderdeel a.

h. De voorzitter zal geen oordeel vellen over het in het klaagschrift geformuleerde klachtonderdeel b, omdat klager die klacht afhankelijk stelt van de inhoud van verweer dat niet is gevraagd en dus ook niet is gevoerd.

4. De beslissing

De voorzitter verklaart klager kennelijk niet-ontvankelijk in klachtonderdeel a en verstaat dat geen oordeel behoeft te worden geveld over het in het klaagschrift geformuleerde klachtonderdeel b.

Aldus gedaan op 25 september 2024 door K.A.J.C.M. van den Berg Jeths-van Meerwijk, voorzitter, in tegenwoordigheid van I.F. Schouwink, secretaris